

Lledoners de la Torre Marimon

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Entre el Torrent Sec i la riera de Caldes
Emplaçament: Inici de la carretera BV-1424, PK 0. O des de la C-59 de Caldes a Palau-Solità, PK 11.800 a mà dreta
Alçada: 177

Coordenades:

Latitud: 41.61253
Longitud: 2.16956
UTM Est (X): 430809
UTM Nord (Y): 4607090

Classificació

Número de fitxa: 08033 - 276
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia: Espècimen botànic
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Titular: Diputació de Barcelona

Fitxes associades:

[Torre Marimon - Mas Coromines](#)

[Torre Marimon](#)

[Espai Natural de la Torre Marimon](#)

Autoria de la fitxa: Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dt., 25/11/2008 - 01:00

Descripció

Conjunt de dos lledoners (*Celtis australis*) originaris del sud d'Europa, oest d'Àsia i nord d'Àfrica. Ambdós tenen una capçada densa, arrodonida i molt ramificada, el seu tronc és dret i amb l'escorça llisa i de color gris, i mesuren uns 25 m d'altura. Les fulles, aspres al tacte i amb tres nervis molt marcats a l'anvers, són simples, alternes, pubescents, ovades o lanceolades, presentant una certa asimetria, amb el marge finament dentat, el pecíol llarg i la punta torçada i allargada. Les flors, hermafrodites o masculines, són petites, solitàries, molt pedunculades, de color verd-i-grogues i apareixen entre abril i maig a les axil·les de les fulles. El fruit és una drupa comestible, el lledó, petit de la mida d'un pèsol, rodó i llis amb molt pinyol i poca polpa, verd abans de madurar i fosc, gairebé negre, quan madura a la tardor.

Estan plantats en una jardinereta feta de pedra irregular, acabada amb una tira decorativa de maons, mesurant tres metres de diàmetre x 70 cm d'alçada; aquesta disposa d'un arbust que fa que no es pugui accedir dins de la jardinereta per mesurar l'arbre.

Història

Aquest arbre pot viure entre 500 i 600 anys i en tot tipus de terreny. La fusta del lledoner s'ha utilitzat tradicionalment per fer eines agrícoles com forques, pales de ventar, mànecs, jous, etc. aprofitant la seva flexibilitat i duració; les seves branques han estat usades com a alimentació per al bestiar, i també se n'obtenia llenya i carbó, per això es troba freqüentment a prop de les masies. Té propietats medicinals com a astringent, lenitiu, antidiarreic i estomacal. Les arrels s'havien utilitzat per extreure un colorant groc per teyir la seda. Els seus fruits són dolços i comestibles, se'n poden fer melmelades amb ells.

Existeix una poesia de Tomàs Garcés escrita l'any 1924 que diu sobre aquest arbre:

A l'ombra del lledoner
una fadrineta plora.

La tarda mor dalt del cim
i llisca per la rossola,
l'esfilagarsen els brucs,
la tenebra se l'emporta.

La noia plora d'enyor:
el lledoner no fa ombra.

Fadrina, l'amor es lluny;
enllà, la carena fosca.

Si passava un cavaller...

Du el cavall blanc de la brida.

L'arbre li dona el repòs,
l'oratge, manyac, arriba.

Al cel la llum de l'estel
és la rosada del dia.

Cavaller, l'amor es lluny;
amb l'ombra i el cant fugia.

Fadrina, l'amor es lluny;
per l'ample plana camina.

La nit sospira: la nit,
el bosc, la riera clara.

Les branques del lledoner
són fines i despullades,
fulla i ocell n'han fugit
però hi crema l'estelada.

Les branques del lledoner
són fines i despullades.
Fadrina, l'amor es lluny;
demana'l a punta d'alba
quan l'ombra del lledoner
s'allargui com un miracle.

Bibliografia

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

